

[Tvede.]

mestre og aldrig har faaet en rød Øre derfor, og det er gaaet alligevel. Jeg tror heller ikke, det er nødvendigt for de Folk, der bor paa Stedet og kun skal gaa til Byraadsmøder og nogle enkelte Udvalgs-møder. Destoværrer bliver saadanne Møder færre og færre, idet en stor Del af den kommunale Administration, som tidligere har ligget hos Byraadsmedlemmerne, mere og mere, efter som Byerne bliver større, flyttes over paa Embedsmænd indenfor Kommunen; men det er maaske nødvendigt. Jeg ved nok, at man har tillagt Borgerrepræsentanterne her i Byen et vist Honorar, men jeg mener ikke, det vilde være heldigt at føre dette Princip videre til de mindre Kommuner, thi saa vilde Bestillingen snart udarte til det, der kaldes „Ben“, og der er jo netop saa megen Uvillie mod at skabe „Ben“. Jeg synes derfor ikke, vi skal ind paa det, som det ærede 10de Medlem for 2den Kreds her slog til Lyd for.

§ 30 handler om Byraadsmedlemmernes Ansvar, men ifølge § 33 kan de aflastes, idet det, hvor der er valgt Magistrat, paa-hviler denne at bestyre Kommunens Kasse under Ansvar overfor Byraadet. Der bliver altsaa to Trapper for Ansvaret. Dette vil i første Række komme til at hvile paa Magistraten, i anden Række paa de almindelige Byraadsmedlemmer. Men naar der nu ingen Magistrat findes, men der kun er, hvad man kalder et Kasse- og Regnskabsudvalg, bliver Spørgsmaalet, om Ansvaret ikke i første Række vil falde paa de Medlemmer af Byraadet, der sidder i Kasse- og Regnskabsudvalget.

Til Slut vil jeg gerne sige et Par Ord om Revisorerne. Jeg er ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, at der ligger noget overordentlig værdifuldt i, at man faar de bedst mulige Revisorer. Jeg tvivler imidlertid meget om, hvorvidt den nuværende og den foreslaaede Ordning noget frem i Tiden vil kunne svare til de Kvav, der stilles. I Bemærkningerne til Lovforslaget siges det — og jeg finder det meget rigtigt, saa rigtigt, at jeg gerne vilde have det sat ind i selve Loven —, at Revisorerne ikke alene skal foretage en ren Talrevision, men at de kritisk skal gennemgaa Kommunens Regnskaber og paase, at de fornødne Indtægts- og Udgiftsordrer er til Stede, og at der ikke er handlet i Strid med Byraadets lovligt truffne Beslutninger. Efter Bemærkningerne skal Revisorerne være saaledes inde i Lovene og Forord-

ningerne, at de kan gøre Udsættelser, naar de formener, at Poster paa Regnskabet giver Grund til at antage, at der er handlet i Strid med de gældende Love og Bestemmelser. De skal endvidere kunne skønne over, om Indtægtsposter kunde være kommet Kommunen til gode, eller om Udgifter, der har været afholdt, kunde være sparet. De Medlemmer, der skal kunne gøre alt dette, er Folk, der vælges ud af den almindelige Vælgerbefolkning ved almindelige Valg. Om nu Vælgerne, al Ære og Respekt for deres Dømmekraft, er i Stand til at finde saadanne Mænd, er tvivlsomt. Jeg tror, at Tiden er løbet fra hele denne Ordning, og at man maa ind paa en mere effektiv og tidssvarende Ordning. Jeg vil henstille ogsaa dette til grundig Overvejelse i Udvalget.

I øvrigt vil jeg slutte, som jeg begyndte, med at tilsige mit Partis Medvirking til Gennemførelse af Lovforslaget.

Lausten: Ved at gennemgaa det foreliggende Lovforslag og sammenligne det med de Love, vi hidtil har haft om Købstadkommunernes Bestyrelse, er jeg uvilkaarlig kommet til at spørge mig, om Lovforslaget indeholder saadanne Ændringer og Forbedringer, at en Vedtagelse af det maatte synes ønskelig. Hvis man kunde rundspørge alle Kommunalbestyrrelserne, tror jeg, det vilde bringe et Flertal af Svar, der gik ud paa, at man ikke ønskede det. Der er ikke Tvivl om, som ogsaa hævdet fra anden Side, at nogle af Bestemmelserne — jeg sigter herved til dem, man kan kalde de mere administrative Bestemmelser — har vundet ved at blive omskrevet. De er blevet klarere, enklere, sværere at misforstaa. Til Gengæld har andre — og det er desværre de mere betydningfulde Bestemmelser — tabt ved det. De er blevet skarpere, strengere og værre at efterleve, end de har været før, og dette sidste vil sikkert i høj Grad vanskeliggøre Lovforslaget dets Gang gennem Tinget, for det var ikke det, vore Kommunalbestyrrelser havde ventet sig af en ny Lov. Jeg forstaaer godt, at den højtærede Minister talte om, at der ikke paa alle Punkter har kunnet opnaas Enighed mellem Ministeriet og Købstadforeningens Repræsentanter. Det gælder særlig den Paragraf, der er nævnt fra alle Sider her i Dag, § 23. Det er vel nok den, det har knebet mest med. Denne Paragrafs Vedtagelse i den foreliggende Form vil betyde, at Kommunalbestyrrelserne kommer, om jeg maa sige det saaledes,